

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVIII. бр. 99 (1698)

В. Търново, събота, 18 август 1962 г.

Цена 2 стотинки

Пред 18-годишнината на 9 септември

С ДОСТОЙНО ИЗПЪЛНЕНИ ЗАДАЧИ!

ЗАЩО СЕ ИЗОСТАВА?

Настъпиха решителни дни за брането на тютюна. Въпреки добрия опит на стопанствата — тютюнопроизводители, като Лясковец (Мерданя), Бяла черква (Вишовград), Камен и др., брането на тютюна в окръга силно изостава. Към 16 август на опашката в изпълнението на тази отговорна задача стоят кооперативните стопанства в Овча могила, Горна Студена, Морава, Полски Сеновец, Долна Липница, Павликени, Ърбовка и Полски Тръмбеш.

Ръководствата на тези стопанства забравят, че навременната и правилна организация на брането и сушенето на тютюна е голям резерв за компенсиране на загубите от сушата.

Да не се подценява повече тази задача!

Най-добрите тютюнопроизводители в ТКЗС Камен са кооператорите от с. Николаево, Зенето на Лида Рашева ниже тютюн

Целият заводски колектив в движението за комунистически труд

За постигнати големи производствени успехи през второто тримесечие на 1962 година на тържествено събрание, на 16 август, председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Йордан Костов връчи преходното червено знаме на Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на профсъюзите на колектива на Държавни захарни заводи — Г. Оряховица. За втори път тази година преходното червено знаме е в това предприятие.

Приемайки знамето директорът на Завода Никола Йорданов заяви, че целият колектив ще се стреми в дните на Осмия конгрес на Партията знамето да остане в техните ръце.

Заводският партийен секретар Иван Денчев изтъкна, че в предприятието са се създали

всички условия то да се включи в движението за комунистически труд. От кампанията 1958/59 година движението непрекъснато се разраства. В него вече участвуват всички цехове. Десетки бригади са спечелили високото звание „Бригада за комунистически труд“.

Другарят Денчев предложи в чест на Осмия конгрес на БКП и 50-годишния юбилей на Завода целият колектив да се бори за завоюване високото звание „Завод за комунистически труд“. Предложението беше прието единодушно. Борбата за високо звание ще премине под лозунга „Да се учим да работим и живеем по комунистически!“

В. БУТАШКОВ

Голяма награда

През второто тримесечие стопанското предприятие „Пренос-превоз“ с. Крушево преизпълни плана си в натура с 33.03 на сто. Добрата организация даде възможност предприятието да изпълни плана за печалбата 270 на сто.

Добрата производствена и обществена работа на колектива е оценена високо. В сряда вечер на тържествено събрание, гости на което бяха дру-

гарите П. Панайотов — член на Ревизионната комисия на ЦК на БКП и секретарите на Окръжния комитет на БКП — Д. Туджаров и Ц. Цонев на колектива на „Пренос-превоз“ бяха връчено преходното червено знаме на Окръжния народен съвет и Окръжното профсъюзство на административните служители и комуналното предприятие. Връчката беше и грамота от Министерството на транспорта и съобщенията и Централния комитет на профсъюза на административните служители и комуналните предприятия за спечелване на националното първенство през второто тримесечие на тази година.

Не за пръв път колективът на „Пренос-превоз“ получава тези високи награди. За по-малко от две години той за пети път получава грамота — „Национален първенец“ и за трети път става носител на преходното червено знаме.

Въодушевен от високите награди колективът изпрати поздравителна телеграма до ЦК на БКП, в която обещава в чест на Осмия конгрес да изпълни годишния си производствен план 45 дни предсрочно.

Жътва на мента

Тази година кооператорите от ТКЗС „Пробив“ в с. Овча могила засяха 114 декара с мента. Въпреки сушата, благодарение на грижите, които бяха

положени, ментата израсна много добре. Започна и нейното прибиране. Досега са пожънати над 100 декара.

П. Панчев, дописник

На богата гроздова реколта се радват кооператорите от Лясковския кооператив. На снимката: Йорданка Рачева бере средноранно грозде от сорта „Чауш“ в лозята на с. Добри дял.

ДЕН НА ВЪЗДУШНИЯ ФЛОТ НА СССР

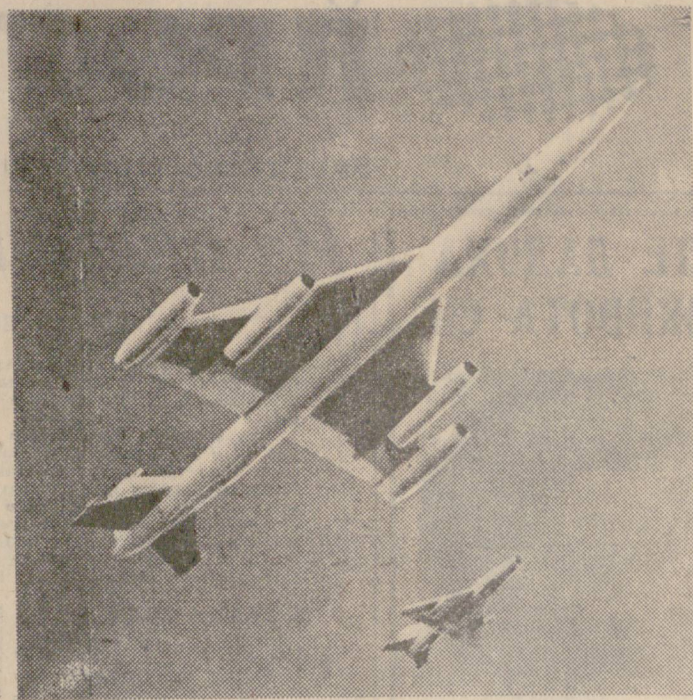
Всяка година светският народ отбелязва традиционния празник — Деня на Въздушния флот на СССР. В този ден светската страна прославя своите военни и граждански летци, авиоконструктори и работници в авиопромишлеността, авиационните майстори на спорта на ДОСААФ. Авиацията е любима рожа на светския народ. Благодарение на ерижите на Комунистическата партия и на Светското правителство страната уверено върви начело в световния авиопрогрес.

С настоящия творчески труд на светските учени, конструктори, работници, инженери и техници, с мъжеството на летците-изпитатели, са създадени самолети, които летят със сверхзвукови скорости, на огромни височини и големи разстояния. Световно признани полетчи светските летци ТУ-104, ТУ-114, ИЛ-18, които се движат по авиолиниите на светската страна и посещават много страни на Азия и Африка, на Европа и Америка.

Непрекъснато се разширяват възможностите за прилагане на самолетите и въртолети в промишлеността, селското стопанство, транспорта и научно-изследователската работа. Самолетите на транспортната авиация отнасят по всички краища на страната стотици хиляди пътници и много хиляди тонове стоки.

Международните линии на гражданския въздушен флот на СССР свързват континентите и страните, способствуват за разширяване и укрепване на икономическото и културното сътрудничество на светската родина с другите държави. Голяма е ролята на военновъздушните сили за укрепване на отбранителната способност на родината. В решението на XXII конгрес на КПСС и в новата програма на КПСС е предвидено по-нататъшното усъвършенстване на светската авиация, която е призвана активно да участва в създаването на материално-техническата база на комунистическото общество.

Като изпревари всички други държави в света Светският съюз първи прокара път в космическото пространство. На 12 април 1961 година бе изпратен първият космически кораб-спътник, пилотиран от Юрий Гагарин. Няколко месеца по-късно Светският съюз изпрати „Восток-2“ с човек на борда — Герман Титов. Преди няколко дни великата страна на Ленин освещи нов гигантски полет в Космоса. В продължение на близо четири денонощия Андриян Николаев и Павел Попович кръжиха в групов полет около Земята и успешно се приземиха. Под знака на този подвиг ще премине Денят на Въздушния флот на СССР. Слава на светската авиация!

На военновъздушния парад в Тушино през 1961 г. Светският съюз показа на света самолети, които летят по-високо, по-далеч и по-бързо от всички познати досега.

ПРИВЕТ, КОСМОНАВТИ!

Радостната вест за пускането на космическите кораби „Восток-3“ и „Восток-4“ долетя и в с. Павел. Няма човек, който да не слуша извиредните бюлетени на радиото, който с трепет да не следи груповия полет и сведенията за състоянието на космонавтите, който да не се радва на тяхното успешно приземяване.

Трудно могат да се опишат чувствата на хората при такова събитие. Грандиозното събитие вдъхновява още повече трудолюбивите се от селото за изпълнение на стопанските задачи, за достойно посрещане на 9 Септември и на Осмия конгрес на БКП.

Анг. Паунов, дописник

Мирни полети

Вестта за пускането на новите космически кораби „Восток-3“ и „Восток-4“ не ме изненада. Аз вярвам, че наблюдава денят, в който светски космонавти ще полетят отново в небесната шир, за да прокарат нови, мирни пътища за бъдещите поколения. И този ден дойде, за да разнесе по всички кътчета на планетата хубавата, радостна вест: „Патеници на мира в Космоса“.

Сега още един път се покача на целия свят напредъкът на светската наука и техника

и предимствата на социалистическия строй пред капиталистическия.

Летяха в Космоса двама космонавти — Андриян Николаев и Павел Попович. Всички апаратури работиха добре — това е науката и техниката на социалистическия строй.

Аз вярвам, че над нашата земя ще има само мирни дни и мирни полети, които ще носят все по-нови и по-радостни новини.

Пенчо П. ЦОНЕВ
производител от ТКП „Новострой“ — Горна Оряховица

Интересна беседа

Цялото земно кълбо занемя пред необикновенния подвиг на двамата звездни братя — Андриян Николаев и Павел Попович. Всички хора по света славят светската наука и техника, творците на мощните светски ракети и съвършени космически кораби.

Живо интересуват тези въпроси и търновското гражданство. Затова организирано

в четвъртък вечерта събрание от Градските комитети на Партията и Отечествения фронт, на което проф. инж. Н. Калицин говори за космическите полети, се посрещна с голям интерес. Живо и увлечително той разясни преимуществата на досегашните космически полети, възможностите за бъдещи полети до Луната и други планети.

ПРИСТАНИЩЕ СВИЦОВ — ГОЛЯМА ПОРТА НА РОДИНАТА

Механизацията в Свищовско пристанище намира все по-голямо приложение. В сравнение с миналата година сега нейната механизация се увеличава два пъти. Тази пролет се увеличили и тилевите механизни средства. И никак не е

чудно, че въпреки спирането на навигацията през януари и февруари, през първото шестмесечие на тази година са натоварени и разтоварени повече товари, отколкото за същия период на 1961 г. Не е случаен и фактът, че Свищовско

пристанище има най-ниска издръжка между всички пристанища в страната.

Преди един-два месеца край брега на Дунава започна монтирането на нов петтонен електрически портален кран, изработен в Държавната корабостроителница — Русе. На помощ на монтажниците се приехоха работниците от Свищовското пристанище. Те бяха обещава да пуснат в експлоатация един месец преди срока новия кран. Тази дума, дадена в чест на Осмия конгрес на Партията, entusiasмира още повече колектива.

Плод на общите усилия е предсрочното пускане в пробна експлоатация на новия кран. След ден-два кранът ще влезе в редовна експлоатация. А това значи да се товарят и разтоварват 25 на сто повече стоки, отколкото преди.

В усилена подготовка

Трудовият колектив на ДПП „Винпром“ — Сухиндол ранс започна подготовката за предстоящата кампания. Взети са всички мерки да бъде завършено и въведено в експлоатация разширеното на съдбови капацитет с още 4000 тона. В усилен строеж е и цехът за бутилиране на вината и подготовката им за износ. Ремонтирани са всички стари касети, а новите са вече сновани.

Преценивайки възможностите си, колективът допълнително обеща да преизпълни плана с 58 000 лева.

В предстоящата кампания сухиндолските винари ще вложат всичките си знания за увеличаване планираните пајти дни на износните вина.

Антон В. Стеичев

Сведение

за изпълнение на някои селскостопански задачи към 16 август т. г.

ТКЗС	дълбочина сезона	оран %	направен сезон %	направен сезон %	направен сезон %
1. Алеково	28.6	0	8407		
2. Дряново	44.3	7.1	9300		
3. Овча могила	35.8	5.9	12545		
4. Козловец	49.7	0	8500		
5. Г. Студена	33.5	4	1300		
6. Ореш	22	0	—		
7. Масларево	49.2	0	13032		
8. Морава	24	14.5	3921		
9. Балван	36.6	10.3	9345		
10. Килифарево	41.5	0	2160		
11. Обединение	50.9	0.8	10871		
12. П. Тръмбеш	51.6	7.5	3798		
13. П. Сеновец	54.6	11.3	3308		
14. Ресен	63.5	0	6503		
15. Самоулене	32.4	2.9	—		
16. Страхилово	61.5	0	26118		
17. Търново	42.4	12.4	12511		
18. Ц. кория	40.1	13.2	6352		
19. Беброво	24.5	0.3	5147		
20. Буйновци	33.8	0	3733		
21. Елена	23.8	2	9394		
22. Златарица	41.7	2.5	8174		
23. Константин	46.5	22	5100		
24. Бяла черква	26.3	2.4	18100		
25. Ърбовка	23.9	10.6	2300		
26. Павликени	34.3	3.8	6928		
27. Дъркост	22.5	6.3	—		
28. Д. Липница	34.1	4.3	6916		
29. Карансен	45.5	2.8	14088		
30. Михалци	52.4	0.6	7200		
31. Сухиндол	39.5	9.4	—		
32. Джуленица	34.1	11	—		
33. Кесарево	46.7	2	—		
34. Драголево	27.9	3.6	—		
35. Сушица	42.4	2.4	—		
36. Д. Оряховица	28.9	—	—		
37. Камен	42.5	2.4	77404		
38. Лясковец	61.6	4.1	31680		
39. Поликраище	70.6	2.4	—		
40. Стряжница	45	9.3	—		
41. Асеново	42.5	13.2	19304		
Всичко за окръга	42.4	4.6	346439		

ТЕ ДАДОХА ЖИВОТА СИ

ГАНКА РАШЕВА

Тя беше любимица на своите другарки от Горновската девическа гимназия. Любимица тя остана и след своята смърт. Активната реалистка загина в суровата антифашистка борба.

ДИМКА ДИМИТРОВА

Чист и светъл живот на героиня е животът на девичката Димка Димитрова. РМС и от нея изкова твърд и неустраним борец за народна свобода. Партизанка в Горновската партизанска отряда загина през май 1944 г.

Новина след новина

Още не бе затихнала радостта от полета на „Восток-3“ пилотиран от Андриян Николаев и в неделя нова вест обходи земната шир. В Космоса излетя Павел Попович с „Восток-4“. Пов изблик на радост обзе пристанищните работници в гр. Свищов. Заредиха се новините за груповия полет на двамата космонавти. Пет дни на трепет и радост! Пет дни, през които аз и моите другари следихме с интерес съобщенията за подвига на небесните близнаци.

Доиде и новината за приземяването на двата космически кораба, а с нея и радостта на всички нас. Увереността, че в близко време ще чуем и новината за изпращане на космически кораб до Луната или до някоя близка планета.

Ал. ТОНЕВ
работник-отличник при Свищовското пристанище

Из дневника на партизанина

(Воден по време на откъсване от отряда)

Не едно младо сърце възпламна като факел в борбата, не един млад живот залезе рано, за да изгрее над Родината свободен живот. Стоити, хиляди жертваха себе си, за да има частие за другите.

Така беше и Иван Пейков Стоянов. Той е роден на 3 октомври 1924 г. в с. Стражица. Образованието си получавал в родното си село. През 1939 година постъпил в редовете на РМС. Активно от сърце, той работи сред селската и учащата се младеж. През пролетта на 1944 година излиза в Горновската партизанска отряда. В голямата битка, която отрядът води в местността „Ябълково“ през месец май същата година, Влоде е тежко ранен. За да не попадне жив в ръцете на врага, той се самоубива. Така завършва едва двадесетгодишния жизнен път на Иван Пейков Стоянов.

5 април 1944 г.

НА 30 МАРТ сутринта бяхме блокирани от полицията. С бой пробихме кордона и се спасихме с Марин. Паднаха убити трима другари. Старият Чапай геройски загина, захапал дулото на собственото си оръжие. Два дни скитавме гладни по горите. Едва на третия ден влязохме в село. Отново изблик на душата ми желанието час по-скоро да свърши борбата. Да бъде смазан фашизмът и да се отдадем на мирно творчество.

Ето приближава Великден. На село другарите сигурно подготвят пиеца. Как силно желая да бъда отново на сцената!... О, нищо по-радостно, нищо по-празнично за мен от това няма!... Но, уви, омразният фашизъм ме прогони тъй млад, още не вкушил от красотите на света. Аз вярвам, скоро ще удари часът, когато с грейнало от радост лице ще се завърна сред своите близки и другари.

7 април 1944 г.

НАМИРАМЕ се в едно сечище край село Д. с Марин. Времето днес е твърде слухотворно към нас — от речените от мръсния и крвожаден фашизъм. От време на време препича и стопля замръзалите ни от нощен тел.

Седнал съм зад един храст и си мисля или по-право мечтая. Какво забрах аз — 20 годишният младеж-гимназист — от този свят? Почти нищо! Изпитвах страданията на суровата борба. И на това съм доволен. Мнозина младежи гинат сега във влажните затвори и страстно желаят да излязат навън, за да се борят с оръжие в ръка против тия, които донараха толкова страдания на българския народ — немците и техните продажнически български агенти. Народното негодумване расте и частът, в който ще се стовари народният гняв върху тия продажници, наближава. Червената армия напредва световно, Дунав е стигнат при гр. Браила. Скоро ти ще похлота и на нашите враги, за да търси сметка от тия, които в продължение на 3 години изсипаха толкова хули и лъжи по адрес на свободолюбия и братски руски народ. И каква радост обхваща младежката ми душа при мисълта, че отново свободно ще се радвам на красивата природа! Че отново ще бъда сред другари и другарки! Дълбоко, много дълбоко в сърцето си чувствавам, че ще бъда жив и ще те дочакам, о, час блажен, час на свободата!

В този момент пред мен изпъкват образите на моите другари и другарки.

гари и другари. Днес е празник. Дали ще си спомнят за мене, за тая, който ги ръководи тази година? За тая на която се дължи успехът на изнесената през коледните празници пиеца „Анга“. Играх главната роля. Божидар — синът на хайдут Дана, който поема бащиния си път, за да се бори за народна свобода.

— Не знаеш как ще си устрои живота, ако получиш обратно, вярвам няма да ми тежи нито наряд, нито и най-дребната заповед. Когато човек загуби нещо, тогава вижда неговата стойност. Същото е и с изгубената наша свобода. Колко много я желаем ние, не-легалните!... Марин вчера ми думаше:

— Не знаеш как ще си устрои живота, ако получиш обратно, загубената си свобода! Та светът е толкова красив, а ние не можем да му се радваме свободно, защото буржоазията, мръсният фашизъм е произнесъл над нас смъртна присъда.

И така е! Същото чувствавам и аз. Как бих прекарвал весело и приятно времето!... Но, уви, трябва да бъдем твърди. Нека фашистите знаят, че насреща си имат гранит, а не пясъчна скала, която да се разтапя под влиянието на атмосферните условия.

8 април 1944 г.

ОТНОВО сме в гората край същото село. Прекоравме страшно студена нощ. Единичното, което желая, е час по-скоро да се свърнем с отряда. Там времето минава много по бързо и приятно. Три пъти през деня ще слушаме новините, а откъдето сме се откъснали почти положителни новини няма откъде да научим.

3 ч. са после обед

СПАХА ОМОЛО ч.а. и половина и сега съм на път. Марин спокойно си хвърля въпроси, че на съм, може би се сражава със стотици полицианти. Това у нас — партизаните е нещо обикновено. Не минава нощ, без да сънуваме, че се бием с коварния враг.

Препрочетох всичките откъси, чета и се убедих, че не е глупаво човек да си води записки. Конспиративността, която ни се налага от условията, с които трябва да се справяме, е спазена. Тъй че, ако падна убит, полицията нищо не може да научи от тия записки, освен това, че има да се бори с противник много по-силен от нея. Нашата сила се корени във високата, несломима, борчески дух, който притежаваме, и в това, че ние имаме за съюзник народа.

9 април 1944 г.

КАКТО И ВЧЕРА се намиряме на същото място. Прекоравме нова студена и безсънна нощ. Дирите на отряда не можем да намерим и рискуваме по този начин да се откъснем от него за много по-дълго време, в сравнение с тия 15 прекорани навън от него дни. Сега почувствах силата

На 17 и 18 VIII 1912 г. в Русе се състоя първата учредителна конференция на Съюза на работническата социалдемократическа младеж в България. Той прегърна марксистко-ленинските идеи и тръгна редом до Партията като неен пръв и най-напреден помощник и резерв. Поместените материали тук посвещаваме на славната годишнина.

За необикновенния ентузиазъм

Изминаха вече близо 15 години откато съблякохме бригадирските дрехи, откато за последен път преоблях в Бадкана поздравът на бригадирите-строители на Младешкия проход. Всеки по своя път, но и сега срещам ли някой от тогавашните момчета, колкото и да се е променил, аз си го представям в сините дочени дрехи, спомням си сълзични бригадирски живот.

Преби да тръгна за младешката бригада в Хаин-Боза, аз работех в Горновския околийски комитет на РМС и се занимавах предимно с набирането на бригадирите. С много интереси неща се съблъсках в тази си работа. Отивахме в село, младежите ни наобикаляха, питат какво ще се строи, кога трябва да се тръгне. Записват се веднага и то с голямо желание и ентузиазъм. Не така разбираха бригадирското движение, обаче, някои родители. Те категорично отказваха децата им да замислят, но... желанието на младежите беше голямо и нито че не бе в състояние да я спре.

Пристигнахме в Хаин-Боза 120 души от окръга образовани в Горновската чета, които влизаше в Плевенския отряд. Обектът ни беше един от най-трудните след този на бураси. Започнахме работата. Правехме насип над водостопите. Едва ли някой сега ще повярва, но ентузиазмът, с който работехме, беше необикновен. От първия до последния ден изпълнявахме дневната си норма 150—160 на сто. Сякаш не изчерпаем бяха силите ни! Всеки беше забравил себе си и живееше с общата радост и тревога: ще завоеваме ли пъходното червено знаме на „мла-първенци“, ще успеем ли да свършим добре определената ни работа?

С героически усилия работехме и девойките. Те бяха около 40. Нито веднаж не чуехме някоя от тях да охне, да се оплаче. Между тях беше и Недка Ив. Пишманова от с. Маноля. Спомням си добре първия ден — целите я ръце се разриха, а тя нито дума не каза. Макар и с бинтовани ръце тя пак работеше наред с другите.

Щабът на бригадата се прикани да издаде заповед, с която задължаваха всеки да почива поне 8 часа в деннонощното, но и това не помогна. Младежите ставаха тайно с 2—3 часа по-рано и отиваха на работа.

Ние бяхме на обекта късно през есента на 1947 година. Сляхме на палатки. Една сутрин се събудихме и ледаме сняг. Това, като че още повече ни въодушеви да работим, да докажем, че нито че е в състояние да ни спре. Нахлух ме шинелите и започнахме работата, така както бе в другите дни.

Доиде време да напуснем

обекта. Местността около Младешкия дом беше преплътена с бригадирите. Всички отряди и чети се събраха заедно. Навсякъде беше украсено. Доидоха изтъкнати партийни и държавни ръководители, говориха ни. След нас беше и командирът на цялата бригада Пенчо Кубадински. Пяхме, играхме и все пак бяхме малко тъжни, защото се разделяхме.

Сега често прехвърлям снимките от хайбузката бригада. Колко хубави спомени ми наваяват те. Доста години минаха от тогава. Вече не можем да се наричаме младежи. Радостно е, че и сега младежта е така ентузиазна. Ние прокарваме Прохода на Републиката — тя пък гради дружи по-големи, по-хубави обекти, с жар работи в предприятията, в кооперативните стопанства — навред.

Пенчо МИЛЕВ
бивш командант на Търновската чета

СИЛАЖИРАНЕТО — ВАЖНА ЗАДАЧА

Сушата, която е настъпила в нашата страна, ни накарва сериозно да се замислим върху един много важен въпрос — въпроса за изхранването на добитъка в нашето ТКЗС.

За да бъдат изпълнени решенията на Партията и Правителството за повече месо, за повече животинска продукция, решихме да се включим масово в направата на достатъчен по количество и висококачествен силаж.

За да може да се даде по-добра работа, Градския комитет на ДКМС организира 9 млада групи за силажиране. За по-скорошното изпълнение на плана за силажиране ентузиазъм и желание се включва и

средношколската младежка бригада. Досега нашето стопанство в с. Недан ни притовен 1181 тона силаж. Комсомолците тука поработиха добре. Масово и дружно излизаша на работа.

За да може да върви добре приготвянето на основната маса силаж, организирахме групи за денонощна работа, като в нощните смени по своя инициатива се включват комсомолците от предприятията в града. Една бригада завърши вече своята работа и по изчислението на 200 декара листников фураж към ТКЗС в с. Бяла черква.

Илия ДАНДАЛОВ
секретар на Градския комитет на ДКМС — гр. Павликени

Дръзновена младост

Вратата на машинния цех се отвори широко.

— Влез, влез!

— Зная кой търсиш! — прозвуча гласът на младежа и по сочи на влезлата с отверката към вълна. — Е-е-е оня, нали? С битованата крак? Спортист е — нали го виждаш, колко контузен. Но това не е най-важното. Има друго.

Той помълча няколко секунди. Може би обмисляше нещо. После светлите му очи се оживиха и заговорих уверено.

— За него трябва да се говори сериозно. Трябва. Да не помислиш, че това са само думи. Но по-добре ела с мене и сам ще се убедиш. И те търсехме — гостът и младият работник от кооп. „Масив“ — В. Търново.

— Виждали ли сте такава неща? В това металическо гърне наливаме вода и в него поставяме друго с научен тугнал. След това един работник губи суша часове да го разтопява на огъня. А вземем ли да лепим кантовите летви на библиотечките и шкафовете готовия течен тугтал сипваме в това дървено корито и чак тогава... Дълга процедура. Така беше досега, но отгук нататък — да процава тая адамова техника! Всички тръгнаха да предадем за експонати в музеи. И главната причина е Иван Кунчев, този, когото търсиш. Той дълго си поблъска главата, но сполучи. Направи такава неща, което не знам още как ще го наричаме. Обаче ще ти обясня тий, както аз разбирам. Под дъното на специално изработено за целта металическо корито е монтиран реотан, който с помощта на шнур се включва в електрически контакт. Наливаш вода в него и поставяш томалното корито с тугтала. Ти работиш, а той се разтопява. Благодат! Вземем ли да лепим — лесно. Нашите летви повече са изработени с перо. Вкарваш го в нута на колетото, което се върти в тугтала и смазва за секунда. Само бди сър-

чен и монтиран. След внедряването на Ивановата рационализация все едно, че към бригадата ни работи страничен човек по два дни седмично. Това е икономически ефект.

А сега нещо ново. Погледни насреща. Онези комсомолци е от нашата бригада. Колко лесно и удобно работи. Срязва шварти под герунг. Ано не беше направил Иван приспособление на малкия априхт, той щеше сега да ги приготвя на ей тази машина — ръчно. А с нея става десет пъти по-бавно и по-некачествено. Ползата, изчислена в пари, възлиза на повече от 60 лева.

Погледни и тук! Бравичката поставена така на тая зватична ти харесва, нали? Най-трудно ми беше да й правя гнездото. Колко пъти съм се порязвал с летлото! Поне да ставаше както трябва, а то... Та, аз щом не си харесвах производството, ами що оставахме другите! И на помощ ни дойде пан Иван. Направи една бургия с два диаметра. Поставям я на електрическата дрелна, пробивам за 20 секунди и завинам бравичката. Просто нещо, ама работа върши, не е шегя. А с колко подобрения още ни е улеснил той, малки дето се казва — не заслужава да се говори за тях, но листите няколко поне от едно и ще разберете цената им.

Как мислиш? Напразно ли сме общали годишния си производствен план да изпълним един месец пред Осмия партийен конгрес. Това непременно ще стане, защото имаме много проценти над стоте досега.

Ето защо ние, младежката бригада, предложихме Иван да ни стане бригадир и ръководителите ни послушаха.

Тепърва обаче ще покажем какво можем! Аз ето и самия Иван. Ха, сега, запознай се с другаря Кунчев. И запомни, че в търновската кооперация „Масив“ всички младежи са като него — истински комсомолци!

Г. ЕВДОКИМОВ

Хубаво, средношколци!

Тази година работата на средношколската бригада при ТКЗС в с. Моравя се наблюдава с интерес от всички кооператори. Хубаво работят 60-те средношколци от с. Моравя и 15-те в с. Делянци. Всички тях можете да намерите от ранна утрин до здрач из блоковете на кооперативното стопанство.

Общинският комитет на Комсомола и Управителният съвет на ТКЗС са доволни от работата на бригадата. Доволни са

и всички хора. Радват се на дружица младежки колектив. Комсомолците са винаги заедно. Богат, разнообразен трудов и културен живот водят те. За срещата със средношколската бригада от с. Овча моля бяха подготвили специална литературна програма и естраден спектакъл „Закъснялата сватба“.

В бригадите и звената редовно се изнасят политически информации от самите средношколци.

Бригадирка е Милка Владимирова. Тази година тя завърши Селскостопанския техникум в с. Долни Дъбник. Това е първата и бригада, която ръководи, но това не пречи да съчетава научните си знания с добра организация.

Добра е работата на бригадата.

Хубаво средношколци! Поддържайте така!

Милка ИЛИЕВА
от Обществена редакция на „Борба“ — с. Моравя

РАСТАТ РЕДИЦИТЕ НА МЛАДИТЕ МЕХАНИЗАТОРИ

Партийната повеля за масово овладяване на селскостопанската техника от младежта и на селените срецна радушен прием сред досовски и хилядите комсомолци в окръга. За кратко време в резултат на съвместната работа на ДОСО и Комсомола в П. Сеновец, Ресен, П. Тръмбеш, Камени, Стражица в Павликени, а по-сетне и в Д. Оряховица, Драгомирово, Елена бяха обзаведени образцови технически кабинети.

Техническият комплекс Млад механизатор“ се яви като много добра форма за организиране най-широката техническа проsveta в родните села. Успешните първи стъпки, създадената материална база, големият брой на обхванатите в учебните звена — това бе активна на търновски, който се посрещна с интерес в цялата страна. Затова през миналата есен младежите от окръга посрещнаха гости от организациите на ДОСО и ДКМС в цялата страна, дошли да изучат опита им.

С радост младежите и девойките от Ресен, П. Сеновец, П. Тръмбеш и Павликени присъха и членове на гостувачи у нас

досовски и младежки делегации от братските социалистически страни. Високата оценка, която получиха за своя труд, те се постаряха да оправдат. Предстоеше още много, много работа.

В началото на годината в окръга бе предприето масово техническо обучение. Сформиран бяха 26 звена за подготовка на сменни трактористи с 570 участници и 33 технически лектори с 1460 слушатели. Повече от 1200 души, предимно жени-доманици, се включиха в създадените 63 кръжока по приложна електротехника. Общо в занятия по овладяване на дисциплините на комплекса „Млад механизатор“ в окръга се включиха около 3500 младежи и девойки.

И този път добре организирана работата си досовските и комсомолските комитети в П. Тръмбеш и П. Сеновец. В П. Тръмбеш в кръжоците по приложна електротехника и тракторно дело започнаха занятия 270 души. В района на П. Сеновец не остана младеж или девойка, които да не участвуват в някоя от учебните форми на комплекса. А когато курстът за сменни трактористи в това село завърши теоретичната подготовка, курсите, меж-ду които и 10 девойки, сами по-

желеха да кормуват, да изучават практиката не на поляната, на „затворен кръг“ а на нов „учебен полигон“ — кооперативните блокове на ТКЗС. Така още от първите часове на практиката те се явиха в помощ на правоспособните механизатори, започнаха да ползват изцяло богатия техен опит.

Градският комитет на ДОСО в Павликени съвместно с Комсомола и отдел „Пролетта и култура“ при Градския народен съвет включиха в различните звена на комплекса повече от 900 младежи.

В края на учебната година могат да се посочат и редица слабости, които трябва да се изкоренят. Преди всичко, не бива повече таква села като Самоходене, Г. Студена, Балван, Дъскоп, Каранес, Масларево, Алениво, Джулюница, да стоят настрана от всеобщия поход на младежката. Там все още организациите на ДОСО не са направили необходимото за заангажиране силите на местната общественост в подредването на технически кабинети, издирването на лектори по дисциплините на комплекса и т. н. Затова главна грижа на окръжните комитети на ДОСО и Комсомола за идващата учебна година е примерът на четните села да стане

достойни на всички в окръга. Да няма населено място без технически кабинет.

В повече от кръжоците курсите изучават предимно трактора и комбайна. Не се води масова учебна работа по химизация на селското стопанство, по автоматизацията и ползуването на различните селскостопански машини и агрегати.

Много от учебните звена отдавна приключиха занятия. В началото на юли започнаха и изпитите — първите изпити по дисциплините на комплекса „Млад механизатор“. Данните от първите изпитни протоколи са обнадеждаващи: От изпитаните до 20 юли 1350 души нямаше нито един младеж или девойка със слаба оценка. Всички получиха правото да носят значката „Млад механизатор“.

Има за какво да помислят и комитетите на ДОСО и на Комсомола, когато подготвят новата учебна година. Изминалите няколко месеца дават богат фактически материал — живото показва, че комплексът „Млад механизатор“ увлече младежката в окръга, превърна се в хубава форма за масова техническа проsveta. В строя на механизаторите, на хората, които познават селскостопан-

ската техника и умеят да боравят със съвременните машини и агрегати, влизат нови хиляди младежи и девойки.

Сега е времето да се определят помещения и помагала за технически кабинети, специалисти за ръководители на учебните звена, да се уточнят учебните форми и броя на тези, които ще се обучават. Не бива в окръга да остане нито един младеж, нито една девойка извън учебните звена на „Млад механизатор“.

Ал. ТОНЕВ

Отглеждането на тютюна „Остролист“

През настоящата година за пръв път, както в страната, така и в нашия окръг се отглежда светският сорт тютюн „Остролист“.

В отглеждането и специално при брането и сушенето на тютюна „Остролист“ има някои особености, с които той се отличава от Ориенталския тютюн, и които трябва да се знаят и спазват, за да се получи качествена реколта от този сорт.

Кършене на съцветията: Кършенето на съцветията на „Остролиста“ е важно мероприятие за уплътняване на едрите му листа. На средно силни почви се кърши в началото на цъфтенето. При силни почви и дъждовни години се кърши по-късно, при пълен цъфтеж, при много силни почви кършенето се избягва. При слаби почви и слабо развити растения кършенето следва да се извърши още при появата на съцветието (началото на пъкването).

Бране на листата: Листата се берат в техническа зрялост, която се характеризира със следните белези: краищата на листата се подвиват леко надолу, петурата придобива светложелто до жълто-зелен цвят. При сухо време и по-слаби почви по върха на листата и периферията им се появяват сивокафяви петна и на пипане листът е леплив. При силни почви и торени нива зрелостта се изразява в появата на светло-зелени и жълто-зелени петна по петурата на листа, разположени по-нагъсто към върха на листата.

Листата се берат на 4-5 ръце по 3-6 листа. При продължително засушаване могат да узреят на един път и повече листа и да се налижи да се берат на една ръка 7-8 листа.

Набраните листа се нареждат в кошове или кафези внимателно, тъй като поради големината си могат да се подгънат, което след това ще възпрепятства нормалното сушене. Превозването и нанизването трябва да стане бързо, като не остава набрания тютюн да престоя дълго време на дебел пласт, защото при едрите листа на „Остролиста“ бързо настъпва физиологическата смърт на тъканите и се получава черен и некачествен тютюн.

Нанизването става по обикновения начин, само че не трябва да се набива низата, а да се нисе рехаво. Готовите низи се нисят направо на слънце („Остролиста“ се характеризира с бързо разпадане на хлорофила и бързо нахълтяване). Само листата от средните и горните бериги на тютюна от силни или силно торени почви следва да се нахълтват до леко пожълтяване на петурата. Нахълтяването става по следния начин: низите се държат на слънце около 2 часа до затопляне на времето 35 градуса и след това се слагат на сянка за не повече от 24 часа.

Сушенето на „Остролиста“ се извършва обикновено на слънце, както Ориенталския тютюн, при този сорт периферията и петурата изсъхват далеч по-рано от централния нерв, листата на пипане по периферията правят впечатление на изсушени. В същото време централният нерв съдържа още вода и такива „изсушени“ низи при съхранението потъмняват във вътрешността, а на други се образува плесен. Затова към снемане на низите да се постъпва след като централният нерв е напълно изсушен. Това се познава при огъване. Щом е изсушен нервът се чупи.

Особено голямо внимание трябва да се обърне на съхранението на изсушения тютюн. Опитът показва, че при съхранението на открито листата му потъмняват — придобиват червения и по-тъмен цвят. Ето защо след изсушаването низите се събират на сандали по пет низи, както при ориенталските тютюни и се окачват в закрити и сухи помещения, без влияние от въздушните промени.

Стойко ПЕТКОВ
ст. техник по тютюна

Съревнование, другарство, взаимопомощ

Една желана и очаквана средна сбирка тези дни във В. Търново представител на окръжните строителни организации от В. Търново, Стара Загора и Коларовград. Отчетени бяха резултатите от социалистическото съревнование за първото шестмесечие на годината: от една страна — между В. Търново и Стара Загора и от друга — между В. Търново и Коларовград.

Главното, което се подчерта в срещата бе, че в резултат на другарското съревнование, на взаимната помощ и трите колектива са постигнали чувствителни успехи, като са преизпълнили плановите и обещаанията си почти по всички показатели. Докато през първото тримесечие на годината Окръжната строителна организация в Стара Загора беше безспорен първенец в съревнованието с търновци, сега търновските строители са настигнали своите другари и резултатите на двете организации се отчитат за равни.

Независимо от това, че в съревнованието с Коларовград В. Търново спечели, както за първото тримесечие така и за шестмесечното, коларовградските строители отчитат добри успехи, а по такива важни показатели, като производителност на труда и рационализаторски предложения дори са надминали търновци.

Отчетени бяха и резултатите от съревнованието между строителните във В. Търново, Г. Оряховица, Свищов и Паз. ленини. Преходното червено знаме „Стройрайон“ — окръжен първенец — и парична награда получи Стройрайон в В. Търново. От помощните предприятия начело в съревнованието е „Механизация и авто-транспорт“.

Успехите на търновските строители се дължат предимно на правилната организация и масовия характер на социалистическото съревнование, на широкото разгръщане на движението за комунистически труд. Над 90 бригади с повече от 1200 строители се борят за ви-

сокоето звание, а 14 — с близо 200 души вече са го извоювали.

На срещата, на която строителите от трите окръга не само отчетоха резултатите от съревнованието, но обмениха и ценен опит, присъства и секретарят на Окръжния комитет на БКП — В. Търново Димитър Туджаров. В своето изказване той обърна внимание на въпроса за по-добро снабдяване с материали, за качеството на строителството и особено за сръчното завършване на пусковите обекти.

Г. МУСИНСКИ

ЕЖЕДНЕВНО ОТЧИТАНЕ НА СЪРЕВНОВАНИЕТО

Правилното организиране на социалистическото съревнование, чрез насочване и подпомагане на работниците, бригадите, смените и цеховете и сключване на договори между равностойни работници и бригади, е един от редичата важни моменти в работата на профсъюзното и стопанското ръководство в борбата за мобилизиране силите за изпълнение и преизпълнение на плановите и обещаанията.

Наред с това не по-малко важен момент е работата по ежедневно отчитане на резултатите от обещаания. Само когато се осигури редовна и пълна отчетност може да има добри успехи.

Като изхожда от това стопанското и профсъюзното ръководство в нашето предприятие са се стремили да създадат такава отчетност, че всеки ден работниците, смените и цеховете да знаят изпълнението на своите обещаания по основните показатели.

В предания цех на разграфено табло всеки ден се нанася произведеното от бригадите в смените по количество и качество на преждата. Отделно на художествено изработено табло се нанася изпълнението на обещанията от цеха като първенец-цех-смяна бива поставена на „самола“ а изоставащата — на „костенурката“. Изпълнението на нормите от работниците и обещаанията за тяхното преизпълнение се нанася на отделни диаграми, където се посочва каквото е обещала работничката каква е нормата на машината и какъв е процентът на преизпълнението. Освен това тук, както и в другите два цеха, се попълва ежедневно табло за отчитане резултатите по почината на смените и в „Работническо дело“. Всеки майстор на смената или смяна или ръководител на цех от тук се ориентира и, ако има изоставане, взема необходимите мерки.

В тъкачния цех на специални табла се отчита починът на Ал. Чутких за ежедневно преизпълнение на плана по обем и по качество. Днес всички тъкачи-майстори и всяка тъкачка знаят с колко метра е напредил изостанала вчер.

Така е организирана отчетността и в пресукачния цех.

За изпълнението на обещаанията по цехове отделно се изготвят ежесмесични и тримесечни табла с всички показатели.

За бригадите включени в движението за комунистически труд, поддържаме специални картони. Освен това се поставят червени преходни знамена на работните места на първенците бригади или смените, а на работното място на изоставащите бригади и смените — сиво знаме.

По смените и смените всеки месец се отчита от майстора съревнованието и се определят първенците. А тримесечно на заводска конференция, при пълно отчитане на съревнованието, се награждават и първенците.

Нашето предприятие години наред е в надпревара с ДТК „Асен Халачев“ — Плевен. За тази борба поддържаме специална диаграма.

Не е излишно да се посочи, че по почин „Предай своя опит и знания!“ въведохме об-

разцова отчетност. За всеки сключил договор да обучава и предава опита си сме заведели партида с дневник, където срещу името му сме записали имената на тези, които обучава, производствените резултати преди обучението, резултатите за първия втория и третия месец и резултатите след приключването. Това дава възможност на профкомитета и стопанското ръководство да следят отблизо как върви обучението и какви резултати се постигат. По такъв начин се създава у всеки стремеж да догони първенците и да се нареди в техните редици.

В резултат на това нашето предприятие тази година както и по-рано преизпълнява обещаанията си по всички показатели. За шестмесечното изпълнение плана по обем 105.56, по производителност на труда 103.31 на сто, себестойността при план 2.30 на сто и обещаение 2.40 на сто ние снижихме 2.74 на сто. Обещаанието за печалбата

преизпълнихме с 4.37 на сто. Преизпълнени са и показателита за юли. За втори път нашето предприятие става носител на знамето на Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на професионалните съюзи „Предприятие с най-ниска себестойност и високо качество на продукцията“.

За отличното качество на преждите ние получихме благодарствени писма от ГДР и от министъра на външната търговия.

Икономисахме вече над шест тона дефицитна суровина — вносен памук и сме изгубили над 20 000 м тъкани от икономисани материали.

Разгарянето на съревнование посредством ежедневно отчитане и разгласяване на резултатите е станало всекидневие в работата ни.

Др. ВЕЛЕВ

член на заводския профкомитет в ДИП „В. Мавроков“ — В. Търново

Звеноводката от Търкашени

Село Търкашени е разположено между два баира на Блъсковското пълнолюмпичество. В него живеят добри, сговорливи и работливи хора. Обединени в звено, известно в района на Еленското стопанство под името „Звено на Роза“, работят неуморно и претворяват в дела указанията на Юнското съвещание.

Слънцето се бе затулило зад баирите, когато срещнахме звеноводката.

Запиказвахме от дума на дума за децата. В очите на жешката блеснаха пламъчета. Дългоих третата на майката, лицето й порумяна.

— Добри ми са децата — четири са. Двамата, Стойко и Христо, се заобмеха. Имам и внучета — значи съм баба, а работата не ми остава пак — аз не мога без нея. Марийка ми се учи в университетта. Сега през ваканцията работи в цеха за вакуиращи работи в цеха за „Персийски килими“ на Промкомбината. Хем ще помогне за изпълнението на плана, хем ще спечели някоя лев, ще ми помогне. . . А най-малкият, Колецо, се учи в Габрово в техникум. Сега през летната ваканция работи в амбалажния цех на ДИП „Елба“.

— Разправят, — подема каква Роза, — не трудят красива човека, че е гордост за него и аз още мънички прихващам децата си на труд.

Тя ми разказа с овлажнели очи как през 1949 г. останала самичка, като квока под крилете си отглеждала децата. . .

— Аз бабагорна на Партията и Отечествения фронт, на хората от Блъсковци и Търкашени, които ми помагана, когато ме сполетява трудни дни. Нали те ми подадоха ръка, обичахте ми вътрешно, че частичето ще влезе и в нашия дом. Разкожихме се преди два месеца по хубавите варненски улици, същото ми се повдигне с наслада, когато моят Марийка излезе от хубавия институт и се хвърли върху мен. . .

Никога няма да забравя това, за тържеството на великата партийна правда и аз влягам скромните си сили. . . Знаете ли какво радост изпитах, как ми бе сериозно съществуването, когато Марийка бе приета в дома за девойки „Димка Димитрова“ в Търново? Там, под топлите грижи на народните учители, тя израстна и не ме посрами. . .

Трябваше да се разделям със звеноводката. Времето напредваше. И тя тръгна по пътеката за Търкашени, а ние към Блъсковци. Другият Големанов — партийният секретар ми поясни:

— Умна и работлива жена е каква Роза. Тя е непоколебим стожер в семейството си. . . Обичат я и хората в Търкашени, възраст и с личния си пример на трудолюбиве печели сърцата на хората — на млади и стари.

— А откъде толкова сили в тази жена? — питах.

— Първото й кръщение, първата закалка като общественичка е в Отечествения фронт. 4.5 години беше председателка на нивовата организация, в женкомисията. Работеше с цялото си сърце. . . През 1956 г. стана член на БКП. С нови сили, с нова вяра заработи тя в редовете на Партията.

А после хората я избраха за звеноводка, за съветник на ГНС. Миналата година опитът й за получаване високи добиви царевича от неплодните площи бе изчуван. . . Сега е член на партийното бюро. . . Мога да кажа, че е скромна, работлива, упорита.

Камionen потегли за Елена. Дълго мислих за майката, звеноводката и членката на Партията Роза Христова, за нейните скромни дела.

Преди 3.4 дни пак бях в Търкашени и погледнах към къщата на каква Роза. Когато се аслюпах в разговорите на хората за новото постановление на ЦК на БКП, представих си как тя е сбирала цялата си чедо. Тук в майчиния дом си Стойко — работник в техническата работилница на ДАП със съпругата и детето си, Христо — мебелист в

Промкомбината с жената и детето си, студентката Марийка и сред тях майката — звеноводката от Търкашени. И с близнали от работ съзвучия те гледат напред в новото бъдеще.

Неволно си спомних за прекрасния чешки филм „На всякога живеят хора“. Не знам защо, но именно за него си мислех. Може би, защото в нашите села, градове и колиби, по ферми, срадини и звена живеят хора и то какви хора! Истински, неустрашими, смели в мислите и делата си, хора, които превръщат в дела партийния лозунг „Да се учиш да живееш и работиш по комунистически“.

Н. НЕДЯЛКОВ

от Обществения редакция на в. „Борба“ в гр. Елена

Как стана това в Куба

от Хенрих БОРОВИК

12)

И все пак решаващото и окончателно настъпление по земя и във въздуха, започнато от Батиста през май и много нашироко рекламирано, изглежда се проваляше.

Собствено, що се отнася до въздуха, то там от самото начало имаха пълно, несподено с никого и безнаказано господство батиновските самолети. Но на земята, независимо от всички усилия, батиновската армия не завоюва никакъв съществен успех.

На 14 юни 1958 година Батиста взе решение да прекрати настъплението и да заеме прежните позиции.

Това беше победа за въстаническата армия. Но далече не окончателна победа, тъй като врагът можеше много бързо да се оправи и да започне ново настъпление. Да се движат напред, да гонят противника въстанниците също не можеше, тъй като бяха изтощени физически и почти лишени от боеприпаси.

Всякакво придвижване на въстаническите отряди в равнината се контролираше от вражеската авиация.

Американски самолети, заредени с американско гориво в американска военна база, пилотирани от летци, обучени от американски инструктори, самолети с американски бомби както и преди бяха господари на въздуха: те още по-активно продължаваха да бомбардират териториите, заети от войски на Втория фронт, без ни най-малко да се грижат за това падат ли бомбите им върху въстанниците или върху беззащитните домове на селните.

Селняните сие от гръба на мулето тежък човал и, като го озаро, изади малка, около двадесет и пет килограмова, а-

нистите бяха безсилни. Никакви хитрости, никакви дон Пепе, високоговорители или канализационни тръби, укрепени на триноги, не можеха да им помогнат.

Ето защо Раул ходеше мрачен и замислен, независимо от провалилото се настъпление на сухопътните войски на Батиста.

Веднаж, мейстери се със своя щаб в една от ротите. Раул срещна група селяни. На де мулета бяха нахвърлени скромни домашни вещи, изглежда, имуществото на тези хора. Навели глави, те мрачно вървяха по прашния път. . .

Раул поздравил. Отговориха му неупитливо.

— Какво се е случило с вас? — запита Раул.

— Нищо особено, — научмелено отговорил един от селяните. — Обикновена работа. — Той горчиво се усмихна. — Прилетя птичка, хвърли подарък — половината от селцето сякаш не го е имало. . .

— На кое място? — като помрачня, запита Раул. Селянинът отговори:

Раул ядосано чука с приклада на автомата по брониата на „джипа“.

— Що за варварство! Та там няма нито един въстанник. . . И мястото няма никакво военно значение. . . Подлец! . . .

— Там една бомба не се запали, — продължил селянинът. — Ние я вземахме със себе си, за да я дадем на въстанниците, — ще им влезе в работата — снаряди да направят. . .

Селянинът сие от гръба на мулето тежък човал и, като го озаро, изади малка, около двадесет и пет килограмова, а-

палителна бомба.

Раул я повърта в ръце. С жълта боя върху и бе изписано името на една от американските фирми.

— Направо от запада. . . Преснича, — каза Раул, предавайки бомбата някому от своите стъруници. — А се къпнат, че не помагат. . .

През останалия път Раул пътуваше мълчаливо, потънал в мрачни мисли.

Трябваше да се предприемат някои мерки. Необходими бяха съвършено нови методи на борба. Но какви? . . .

На 24 юни 1958 година Раул изпрати в Сантяго-де-Куба, в местното ръководство на „Движението от 26 юли“, доклад, който завършваше така:

И, накрая, Дебара! най-важната работа, за която искам да говоря с тебе, е следната: в събота ти трябва да изпратиш Анита или Мерседита при Пепито. Той ще дойде да те види и да обсъди с тебе най-важния въпрос от толкова дълго изпитано естество, че аз не рискувам да го доверя на хартията.

Мисля, че не трябва да ти обясняват отново, колко важна е тази работа. Поради това безотказно изпрати за Пепито в посочения ден. Нека, впрочем, му занесат бели.

Имам още хартия и желание да ти пиша, но нямам съвършено никак време, защото събитията се носят, като на надбягвания.

Хуан Карлос?

Ставаше дума за най-важното мероприятие, което командуваше на Втория фронт на име-

1) Нелегалното име на Вилма Естива

2) Нелегалното име на Раул Кастро

то на Франк Паис се канеше да провеле.

На това мероприятие беше посветена заповед № 80, написана от Раул на 22 юни вечерта на светлината на джобно електрическо фенерче в малката селска къща, където този ден се помещаваше командването на Втория фронт. Тази заповед, станала впоследствие знаменитая и съдържаща редича тайни инструкции за въстаническите части, гласеше:

„УСТАНОВЕНО Е:

За първите три месеца от кампанията на 2-ри фронт до края на май авиацията на диктатурата извърши около сто въздушни нападения.

Офицерите от нашето разузнавателно управление съобщаваха, че през май въздушните сили на врага са снабдявани с бомби от всички типове във военно-морската база на САЩ в Найманеро.

От началото на юни самолетите на диктатурата осъществяваха ежедневно от три до пет нападения върху наша територия, значително увеличавайки извършването от тях разрушения. През последните 10 дни подред градчетата Лима, Ля Ескондид, Ел Агуаке, Ля Хуа — в зоната Монте Рус — са подлагани на непрекъснати бомбардировки. През осемте дни, по време на които продължи битката в Лима, бяха направени 20 нападения, включително нападения, продължаващи по десет часа.

През течение на целия май зоната на долната Каухери се поддържаше на систематически бомбардировки, които предшествуваха проваляния се опит за настъпление на вражеската пехота. За поддръжане на настъплението се използваша даж реактивни самолети. След всяко нападение нийните бойци стъбираха убитите деца, осиротелите, гладните и обезсиле-

ните.

Стоити семейства живееха и продължават да живеят в землянки и в други убежища и прекратят там цели дни. По пътищата може да се видят цели семейства, движещи се от едно място на друго през всеки час на нощта, тъй като стотици бедняшки жилища, построени с целта на много жертви и труд, бяха сметени от лицето на земята.

Ние търпеливо чакахме, че правителството на САЩ ще прекрати най-сетне военната помощ, оказвана на тиранията.

Но през последните месеци ние с разочарование се убеждаваме, че, вместо да се намалия, помощта на САЩ за диктатура нараства.

Ние разбираме сега, защо беше награден от американците полковник Таберния Па-дермо — началник на военно-въздушните сили на Батиста, носещ отговорност за жестоки бомбардировки на гражданите Сенфугеос и Сауга ля Гранде.

В церемонията на награждаването взе участие по специално указание на президента Айялар-хавер началникът на американските военно-въздушни сили в зоната на Караибския море. Това събитие беше записано на фотоапарат от кореспондентите на много вестници — наша страна.

Във връзка с това, ние ще вземем всички мерки, които сметнем за необходими, монейки степената на тяхната радикалност в зависимост от степента на намаление или увеличаване помощта на правителството на САЩ за Батиста, за да сложим край на огорчителната търговия с живота на обикновените кубинци.

(Следва)

в-к „БОРБА“

№ 3, бр. 99 18, VIII, 1962 г.

В началото на август бе пуснат в експлоатация новият фуражен цех на ТКЗС в с. Камен. На снимката: Ръководителят на цеха Стоян Ангелов провежда как работят дробилките.

Двойните изображения стават реални

(Б деня на голямото събитие)

Кар. П. Борсуков

— Господи, не съм ли пиян?!..

ХА, ДА ВИ Е ЧЕСТИТО!

Обявени са резултатите от окръжния конкурс за построяване на най-добра фуражна кухня.

Журито, след като обсъди най-безпристрастно всички „за“ и „против“, и след като дълго и изчерпателно разпита специалисти по въпроса, взе следното

РЕШЕНИЕ:

Втора, трета, четвърта и т. н. награди не се дават. Поощрения — също. Всичките суми да се раздадат на получилите първа награда. В този смисъл журито

ПОСТАНОВИ:

Дават се пет първи награди на стопанствата в Алеково, Козловец, Церова кория, Павликени, Сушица.

СЪНИЩА — И ХУБАВИ, И ЛОШИ

Има всякакви сънища — и хубави, и лоши.

Сънуваш, да речем, лунна нощ, трепкащи звездици и една фея до теб. Ти ронииш благи думи, а тя сладко ти се усмихва. Посягаш да погалиш свилениците й коси и... изведнаж се събуждаш, прегрънал пухестата възглавница. Пред теб жене ти, разфучала се, разкрещяла се!

— Бре, дръвник, за тебе няма ли работа, няма ли силаж! Я го виж ти, планна стана, а

СТРАЖИШКО

Жега страшна. Пек ни стага, няма тук сега покой. Всеки бърза, всеки бяга търси сянка в този зной.

Месец юли позимичи с мараната стар и млад. Кой от зноя се отлъчи? Кой е в кръчмата на хлад?

Ето август ни завари без фуражни кухни пак, но... да не след таз омара дойде някаква мерак!

А към всички — сливи, круши, наспорици — берекет... В тази жега, в тази суша как пък те ще се берат?

„Трябва, трябва“ — шепнат всички — Туй, онуй, че и силаж! И браздички пот се стича едра, като алабани.

Лоша жега се простира днес в полето и навред. Как кажи да се прибира в този пек и берекет?

Йордан ДРУМЕВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Стражица

в. „БОРБА“

стр. 4, бр. 99 от 18. VIII. 62 г.

Стършелова събота

Поздравя пращам безброй, на небесните братя герои. Четир дин бяха в небесата, цял живот ще ни радват събитията. То си е така — за един радост за други мъка, че тия откъд океана празнуват днеска разлъка. Ясно е вече на всеки, че първенството в Космоса, загубихте Янки навеки. Слънцето си пече и все към сянките ни маме, но внимавайте, другари, със силжните ями! Останат ли празни, ще си имаме неприятности разни. А пък „дамичките“ и „мамичките“ да си стоят здраво опинците, че работата ги чака. Този път както е тръгнало, май че няма да се протаква. С тях няма да се занимаваме още, защото ни чакат тютюнът и поливните плочи. На Юнското съвещание си казахме думата и сега на работата и то здравата. Хайде, на добър час и здраво живяем. Бате СТЪРШЕЛ

Лоша вест от Дъскот

Нямаме досега тютюн обран нито грам. Председателят каза: — От този тютюн кашлям и се душа, затова преставам да пуша. По тия причини за беритба на тютюн хич не ща да слушам.

ПУШАЧ (дошло му до гуша)

Земя!... Земя!...

(...НЕОРАНА ЗЕМЯ!)

(ДЕЙСТВИЕТО УЖКИМ СЕ РАЗВИВА ПО-КЪСНО, А СЕ ОТНАСЯ ЗА НАШИ ДНИ)

ГОЛЯМА РАКЕТНА КАТАСТРОФА!

КАПИТАНЪТ ВИКНА: — СКАЧАЙ!

На четиридесет и четири души им настръхват косите

Силажно-зеленият звездолет „СИМ-СОН-СИ“ 27-77 „Т“ трябваше незабавно да се приземи поради повреда в задната федерация и в помпата за нафтохипербоксационно-вибробетонното суперфосфатно отделение в агрегата под долния картер.

— ЗЕМЯ! ЗЕМЯ! — викаше отчаяно капитан Илмо. — Може ли капане??? Но слушалката остана няма.

— Ало! Ало! Ало! Бордин! Дайте точно местонахождение на звездолета!

— Внимание! Легим над квадрат 31-41. По квадратно-гнездовото отчитане на телеобективните системи се намиратме над територията на Велико-търновски окръг. През задния илюминатор се забелязват зем-

лищата на кооперативите в Горна Студена. Самоводене. Върбовка и други — приключи радиопорта си наблюдател. Капитан Ем“ от десния борт на звездолета.

Като чу „кооператив“ капитан Илмо се хвърли към фосфорно-светлинния календар. След като се увери, че наистина в момента е месец август, той поиска бърза консултация с агроагата от левия борт.

Загубени сме, капитане! Точно сега долно извършват процеса „ДЪЛБОКА ОРАН“ — приземяването ни на изоран терен е невъзможно.

Целият ракетен екипаж настърхна. Някои започнаха да бият прощальни телефонogramи до близките си. Оставаше последното спасение. Капитанът нареди да се изгасят моторите. Започна бързо падане на ракетата.

— Намтраме! се на височина четири метра и тридесет и два сантиметра от земята — информираха радиоточките из звездолета.

— Скачай! — извика капитанът! — Внимавайте да паднете само в изорано на меко.

Послеслов

Всички се опомниха из здравните служби на гореспоменатите села. Агроагата, който поведе капитана, че площите на тия стопанства са изорани, и привел до познато платена работата от левия на десния борт. А ракетата се намираща в МТС-то на едно от тия села за основен ремонт. Председателят на горните кооперативи струват сеир и викат: „Друг път като, кацате, гледайте какво има отдолу“.

Бележките водил:

Машинистец Храбър

Квалификационна

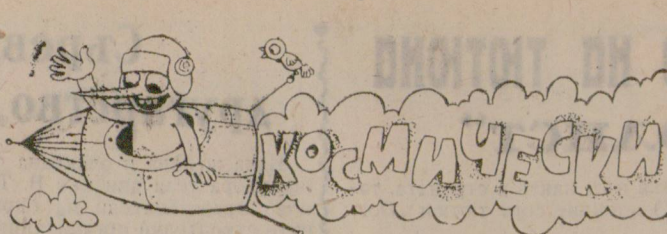
Подготвиха на здравата хулиганите. А нали си падам малко хулиганин, ума ми не достига, ще какво да правя.

Оплаках се на един приятел: — Веднага започвай работата дано станеш човек.

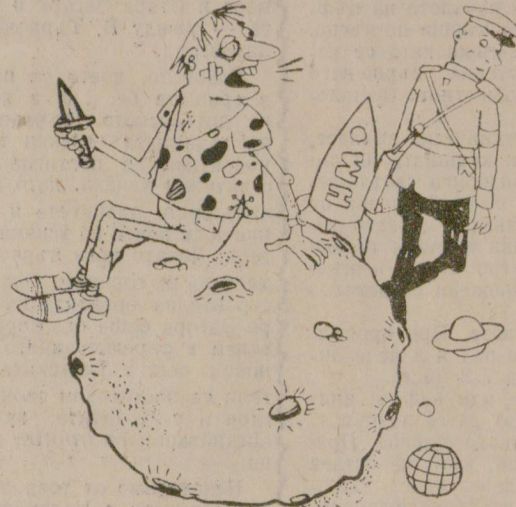
— Ама нищо не ми приляга! — Глупости! Нали си виждал как майка ти прави козсерви?

— Виждал съм, как да не съм виждал. — Взема чушките, домати, краставици, салам, сол, оцет, масло, захар и ги пълни в бурканите.

— Е виждат ли, че имам квалификаци. Слушай сега:

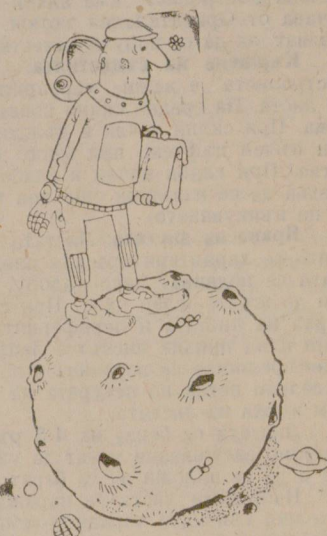
Разселеният

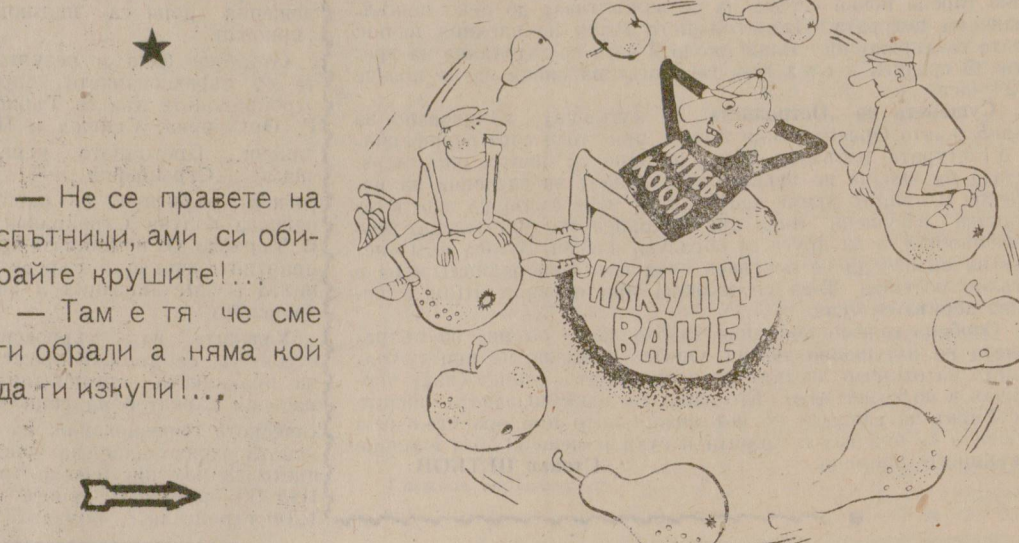
— Мой човек, пратете още един, че да има с кого да се бия!

ХУМОР

Кар. П. Етър

— Това се казва планета! Няма дървета, няма да те карат да правиш листников фураж!

— Не се правете на събътици, ами си обирайте крушите!..

— Там е тя че сме ги обирали а няма кой да ги изкупи!..

Космоновини

Около съзвездие „Квачка“ са забелязани да се въртят ракетни тип „Яйчарска кошница“. По някои отличителни белези е установено, че това са ракети на селкоопите от Козловец, Дъскот, Г. Студена и много други, изпратени с явни злонамерения. Един ракетаджия (по съвместителство закупил към селкооп в Сушица), съвален лично от главната квачка, е направил пълен самопризнание.

— Ние дойдохме — признал той, — за да извършим нападение върху полета на насадената квачка и да отгикнем събраните яйца. Това е единственият начин да си оправим неизпълнените планове.

Видели зора останалите яйченави се оттеглили на сянка в селата си земни и усилено обмислят „Как да се съберат яйца наготово без да се обикалят районите.“

Очаква се да се изгъти нещо.

Справочник на читателя

КИНО

От 20 до 26 август градските кина в окръжа ще прожектират следните филми: „9 септември“, В. Търново: „Когато дърветата бяха големи“ и „Брачна нощ“, Искра, В. Търново: „Царе на комедията“ и „Веселите момчета“, лятно кино „Космос“, В. Търново: „Царе на комедията“, „Напредък“, Г. Оряховица: „Бягство от ада“, I и II серия: „М. театър“, Павликени: „Дълга лъч“ и „Човекът амфибия“, Ад. Константинов: „Свишов: „Лето с Моника“, Академия, Свишов: „Това беше само шег“, „Хр. Ботев“, Лясковци: „Острозът на орлите“ и „Артисът от Кохановка“, „Хр. Ботев“, Елена: „Добри хора“, „Сам“ и „Чочарка“, професорско кино „Хар. Стоянов“, гара Г. Оряховица: „Империя на слънцето“ и „Човекът амфибия“.

КОНЦЕРТИ

Утре, неделя във В. Търново: танцово ревю „Танци през вековете“ — ГДР. Същата група в понеделник — 20 август в Г. Оряховица, а в сряда в Свишов. Утре в Свишов: софистката естрадна група „Естрада за всички“ Във вторник — 22 август във В. Търново: гостуващият в страната ни френски балетен състав с участието на Л. Дарсонвал, прима балерина при „Гранд опера“ — Париж.

МАЛКА ОБЯВА

ПРОДАВАМ етаж на ул. „Хаджи Димитър“ 19 — В. Търново. Справка: от 16 до 18 ч.

СПОРТ ТОТО

32 тираж

ГОЛЕМИ ПЕЧАЛБИ

„СПОРТ ТОТО 1“

1 четиринадесеторка от 4243 лв. (в с. Д. Липница — В. Търновско)

„ТОТО 2“

Една 5+1 от 10 000 лева (в с. Плаково — В. Търновско)

6 петици по 6 264 лева

нужда да се сече шумата, а на право се събира от земята. Това разбира се е много полесно и производително. Поради тази причина от плануванияте 20 300 куб. м. листници досега са приготвени само 2550 куб. метра.

Научавайки за този нов метод на приготвяне председателят на Буйновското кооперативно стопанство заяви:

— Това не е нещо ново. Ние от дълги години го приготвяме все по този начин. Че приоритетът е наш говори и друг факт — от плануванияте 25 000 куб. м. листници сме приготвили само 1500. Времето е наше, горите наши, следователно ще приложим и нашия опит.

Тези няколко нови опита заслужават внимание и трябва да се проучат по-задълбочено.

Д-р КАРАКАЛЕМОВ
кампидат на селскостопанските науки

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Т. Левски“ № 11, ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24.58, зам. гл. редактор — 25.26, отдел „Партиен живот и пропаганда“ — 25.27, отдел „Народно стопанство“ — 24.59, отдел „Култура и бат. хумор и сатира“ — 31.41; счетоводство — 32.59; канцелария — 31.26; коректори и дежурен редактор 24.6